

אדם שביצע מעשה מגונה בשתי קטינות ירצה 12 חודשי מאסר לאחר שערעורו נדחה ועונשו הוחמר

בית המשפט העליון דחה לאחרונה את ערעורו של אדם על העונש שקיבל בגין עבירת מעשים מגונים והחמיר בעונשו [ע"פ 3204/17]. הנאשם ביצע מעשים מגונים בשתי ילדות, אחת מהן חברתה של בתו והשנייה אחיינית של אשתו. בבית המשפט המחוזי נגזרו עליו 6 חודשי עבודות שירות והוא ערער על העונש בטענה שעדותה של חוקרת הילדים אינה מהימנה. בית המשפט העליון דחה את עתירתו ואף החמיר בעונשו, והוא ירצה 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לשתי נפגעות העבירה.

בשנת 2009 ביצע המערער [מעשה מגונה](#) בחברתה של בתו שישנה אצלם. לאחר שהילדות נרדמו נכנס לחדרה של בתו, ליטף את חברתה וביצע בה מעשים מגונים. במקרה השני ביצע מעשה מגונה באחינית של אשתו. הקטינות נחקרו על ידי חוקרת ילדים שעדותה הוגשה לבית המשפט. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בשתי עבירות של מעשים מגונים ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך ₪ 60,000 לכל אחת מנפגעות העבירה.

הדיון בעניינו התקיים בבית המשפט העליון, בשבתו כבית דין לערעורים, בתאריך 24.1.2018. בראשות כב' השופט י' עמית, נ' סולברג, כב' השופטת ד' ברק-ארז. בדיון זה מבקש הנאשם לערער על גזר דינו בטענה שהראיות אינן מוצקות דיין וכי העדות של חוקרת הילדים אינה מהימנה. מנגד המדינה ערערה על קולת עונשו.

ב"כ המערער ציין כי עדותה של חוקרת הילדים אינה מהימנה ואינה מהווה תשתית להוכיח את אשמתו של המערער. נטען שהקטינה שנחקרה על ידה הייתה בת 6 ומסרה לה דיווחים לא נכונים. נטען כי עדויות הקטינות "נשתלו" כתוצאה מהטיפולם שעברו במרכז לנפגעות תקיפה מינית וכי זיכרון אינו רענן כדי להרשיעו.

ב"כ המשיבה הדגיש את חומרת מעשיו ואת אמינות עדותה של חוקרת הילדים. כמו כן דחה את טענותיו של המערער על כך שסידור הרהיטים בחדר הילדים אינו מאפשר גישה למיטות הקטינות. יתרה מכך, עונשו של הנאשם קל יחסית לחומרת העבירות ולכן דרשה המשיבה להחמיר בעונשו.

שופטי בית המשפט העליון דחו את ערעורו של הנאשם וקבעו כי אין להתערב בפסיקתו של בית המשפט המחוזי. הם בחנו את כל חומר הראיות ודיווחו כי לא מצאו כל פגם בעדותן של הילדות ובעדותה של חוקרת הילדים. הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירה ועד שהתלוננו לא מהווה עילה להטלת ספק בעדותן. ידועה העובדה כי אחד הקשיים בפגיעה מינית בקרב ילדים היא ההדחקה וחוסר מודעות מצידם לחומרת העבירות. הטענה כי המפגשים במרכז לנפגעי תקיפה מינית "יצרו" זיכרון שגוי אצל הקורבנות היא הזויה ולא ריאלית בעליל. לאור אלה נדחתה עתירתו של המערער על חומרת עונשו. מנגד התקבל ערעור המדינה על קולת העונש ועונשו הוחמר ל-12 חודשי מאסר בפועל, נוסף על מאסר על תנאי ותשלום פיצוי בסך 60,000 לכל אחת מנפגעות העבירה.

ב"כ המערער והמשיבה, מדינת ישראל: עו"ד תמי אולמן.

ב"כ המערער והמשיב: עו"ד מיכל רגב.

משרדנו לא ייצג בתיק זה.

{*:fast_contact}